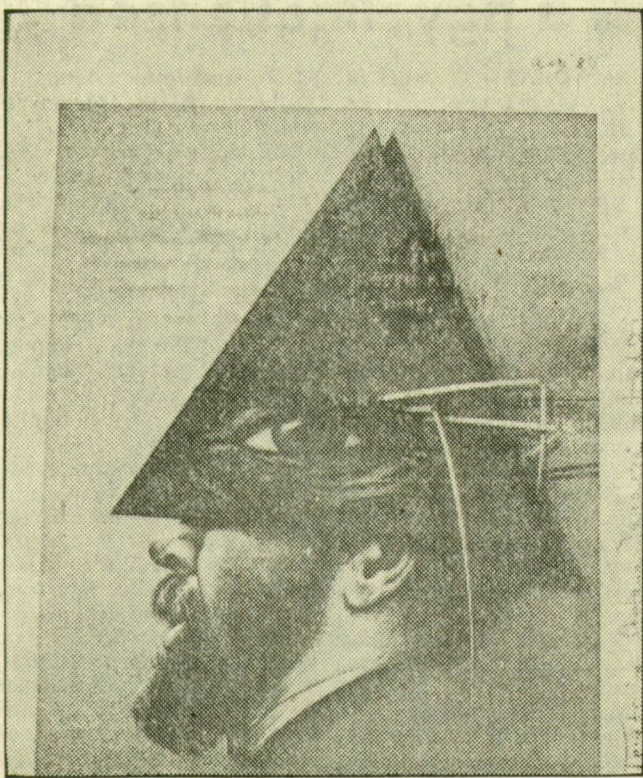

Nemzetközi plakátkiállítás

Plakátok címmel nemzetközi meghívásos plakátkiállítás nyílt meg a Pécsi Galériában. A tárlaton tizennégy ország ötvennégy művésze több mint másfél száz, különböző technikával készült, változatos témájú plakátja május 8-ig látható. A képen: Eugeniusz Get Stankiewicz (lengyel) alkotása

Elhunyt Stammer Aranka

Az Egyetemek és tanítványainak is vesztesége az értékes kutató és oktatómunkát végző nyugalmazott tanárnő, Stammer Aranka elhunyt. 1928-ban Kisteleken született. Felsőfokú tanulmányait egyetemünkön végezte. 51 óta demonstrátora, majd tanársegédje, adjunktusa, "kandidátusa" és docense volt intézményünknek. Kutatómunkája főleg a periférius idegrendszer területére terjedt. Az „Abraham-iskola” jeles képviselője volt. Számos tudományos dolgozata mellett sok hazai és külföldi konferencia megbecsült előadójaként is ismerték.

Szerette munkahelyét, tanítványait és szülőföldjét. Megbecsülte barátait. Sok külföldi útja tapasztalatával is hazaszeretetre nevelte hallgatóit.

Emlékét emberi értékeiért is megőrizzzük.

T. G.

Állami díjasok

Szerencsés visszaérkezést!

— Jó kolléga, tapasztalt, jól vezet. Európát bejárta, nem hajt gyorsan. Jó barátságban vagyunk.

— Irigy a munkatársára?

— Nem. Isten őrizzen. Ha én nem veszem észre, biztosan rám köszön.

— Mi a nehéz a vezetésben?

— Nézze, én Gyulára járok, tudom sajnos, hogy mi a gond. Nekem a gerincemet műtötték, másoknak a gyomrát teszi tönkre az örökös zötykölődés.

— Foglalkozási ártalom?

— Az, az. A sok száraz koszt, a távollét, az idegfelesztés, kihozza a bajokat. Azt hiszem, a Lajos bácsinak a gyomrával van baj, de hát mondtam mindannyiúnknak akad valamilyen nyavalyája. Oda az egészségünk. Örülök, hogy Állami Díjat adtak ennek az embernek.

Ábrahám István nyilatkozott így, őszinte emberségből a pilótatársáról.

*

Este hét óra múlt 25 perccel. Nagyot szusszant az autóbusz légfékje. Megjött, bevégezte 6 és fél órás munkáját. A volánál Ezsiás Lajos.

— Mindenek előtt gratulálok, de kérem segítsen: meggyőződése, hogy találkoztunk már, ám nem tudom, mikor?

— Amikor megkaptam az egymillió 750 ezer kilométer balesetmentes vezetésért a plakettet.

Az Állami Díjat általában orvosok, kutatók szokták kapni. Nem emlékszem arra, hogy más szakmában is kiérdemelték már ezt a kitüntető elismerést. Tévedhetek persze, de mondja: kormány mögött hogyan lehet olyat alkotni, hogy ilyen elismerést kapjon a sofőr?

— Fogalmam sincs. Csak azt tudom mondani, hogy most már 37 éve vezetek, 30 éve autóbusszt. Ott vagyok a kétmillió kilométernél. Nem tudom kik és hogyan bírálták el, csak azt tudom, hogy kaptam ezt a meghívót Budapestre.

— Járt már a Parlamentben?

— Egyszer egy kiránduló csoporttal, az más volt.

— Ketten vezetik ezt a buszt. Kollégája hasonló mentalitású?

— Igen, de ő már régen nem dolgozik, beteg. Gyomorfékkellyel írták ki, de most valamelyik napon újra visszajön szerencsére.

— Naponta 530 kilométert vezet. Hazaért, Szegedre. Mikor ér haza, a családjához?

— Most még annyi van, hogy jelentkezem a főnökömnél, utána kimegyek tankolni a telepre, ellenőriztetem minden este az

autóbusszt. Semmit sem szabad reszkírozni. A kollégámnak csak hibátlan gépet adhatok, ahogy ő is nekem. A kormányom, a fékek a legfontosabbak. Őrá is olyan veszély leselkedik minden másodpercben mint énám, és mindenekelőtt az utasokra. Ném gyerekjáték az autózás. Vigyázunk egymásra, másokra.

— Hány csinyt került el ma?

— Kettőt. Előzésnél fékezni kellett, a személykocsi elment, isten neki. En az útpadkára húzódtam, mondom kétszer.

— Sokat van távol. A felesége mit szól ehhez?

— Megszokta.

— Fékezett már álmában?

— Sokszor. Pláne, ha kicsit fáradtabb vagyok.

— Mennyit hajtották ezt a buszt?

— Öt év alatt 800 ezer van benne.

— Mondjon egy időjárás-jelentést!

— Siófokon az égbolt borult, esik az eső. Tamásitól Szekszárdig az út száraz, a látási viszonyok jók, onnan áztam egészen hazáig. Nem esett rendesen, ezt úgy értem, hogy az a jó ha szakad az eső, mert akkor lemossa az utat. Így nyálkás, csúszós volt az úttest.

— Közel a kétmillió kilométerhez. Milyen tanácsot ad a zöldfülűeknek?

— Nem mondom, hogy zöldfülűek. Próbáljanak látni az úton, a bajt látni kell, az ott leselkedik mindig az úton, kerüljek el.

— Hogyan kívánnak jó utat a sofőrök egymásnak?

— Szerencsés visszaérkezést!

— Ezt kívánom...

Ács S. Sándor

Pénztárcánk kímélendő...

A minap vére menő munkaügyi vita kellős közepébe csöppentem. A dolgozók menekülnének a „súlyyodó hajóról”, azaz a hamarosan bezárásra ítélt üzletből, csak hát a főnök nem járul hozzá, hogy még időben új állás után nézzenek a beosztottak. Kérdezem, miért nem fordulnak a jogsegélyszolgálathoz? Elhümmögtek a választ.

Persze az igaz, hogy én is elég nehezen találtam rá a KPVDSZ Tolbuhin sugárúti jogsegélyszolgálatára. Mondhatni, itt aztán teljes a titoktartás, folyosók, kerengők és sehol egy lélek. Ezt még azelőtt gondoltam, hogy benyitottam volna az irodába. Odabenn Juhász János, a jogsegélyszolgálat vezetője, és Csölötei István, a KPVDSZ megyebizottságának titkára.

— Taktikai megbeszélés?

Cs.I.: A szakszervezet egésze alatt működik ez a szolgálat, melynek erősítését mi magunk is szorgalmazzuk.

— A tagság pénztárcáját kímélendő...?

Cs.I.: Igen, fantasztikus perköltségek vannak manapság. És persze az sem mindegy, hogy nekünk kell intéznünk az ügyeinket, vagy valaki díjtalanul eljár helyettünk.

— Milyen itt a forgalom?

J.J.: Tavaly több, mint száz ügyünk volt. Mi egyaránt vállalkozunk felvilágosításra, iratszerkesztésre, beadványok készítésére és ügyintézésre.

— Legtöbbször mivel fordulnak Önökhöz?

J.J.: Vezetnek a polgári ügyek, majd a munkaügyi viták következnek. A kereskedelmi dolgozók leggyakrabban leltárihiány, kártérítés, felmondás miatt keresnek fel bennünket. Legtöbbször a dolgozóknak van igazuk. Sokan kérik a kivételes nyugellátásukat. A végeredményt befolyásolni nem tudjuk, de legalább beszerezzük a szükséges dokumentumokat.

— E területen volt-e nagyobb sikerélménye?

J.J.: Ilyesmi is előfordul. Nemrég egy nyugdíjas keresett fel. Havonta háromszor

forintból kell megélnie. A Békés Megyei Tanács közműveljesztési hozzájárulás címén 2200 forintot követelt tőle. A határozatot fellebbeztük. Félévhez húzavona után az asszony tíz évre halasztást kapott. Egy másik eset. Egy elvált asszony kért segítséget tőlünk. A volt férjétől 20 ezer forint tartásdíjhátralékot követelt. A férfi természetesen tagadta a tartozását. Végül megnyertük a pert.

— Gondolom, időnként Önök adószakértők is...

J.J.: A kollégámmal együtt elvégeztük az adószakértői tanfolyamot. Így az érdeklődőknek szakszerű tájékoztatást tudunk adni.

— Aruljuk el végre, mi a beszélgetésünk apropója?!

Cs.I.: A jogsegélyszolgálatunkat a megyében 36 vállalat, szövetkezet tartja fenn. Húszezer szakszervezeti tag érdekelt próbáljuk védeni, és ügyes-bajos dolgait intézni. Várjuk a feladatokat, az ügyfeleket.

Ebben erősít meg Juhász János is.

B. E.

Az ötvös halála

Esterházy-kincsek bombanyomorgatott maradékához. Évekig volt képes kalapálgatni egy-egy darabot, hogy roncsállapotából új életre keltse, noha tudásának töredékével is nagyot alkothatott volna. Szinte minden ütogetéshez külön szerszámot kellett készítenie, hogy a művek hajszálnyi eltérés nélkül újra igaziak lehessenek. Elmehegett volna külföldre, sőt el is ment néhány-szor főúri hagyatékok restaurálására, búsas jövedelemről kecségetve ott is maradhathott volna, de avval a tisztességig egyszerű mondattal tért vissza mindig: *munkát, tárgyat befejezetlenül nem hagyok*. Reggel bement a múzeumba, ötig ott dolgozott, aztán éjjel után egyig-kettőig a Művészeti Alap kívánsága szerint más tárgyak és szobrok születtek újjá kezei között. Nem volt büszkeség a hangjában, amikor azt mondta, Pestbe soha nem tudott belenőni, bár munkája oda kötötte. Ami-

kor tehet, jött haza, és ide tért meg nyugdíjasként is. Meghalni is ide jött vissza.

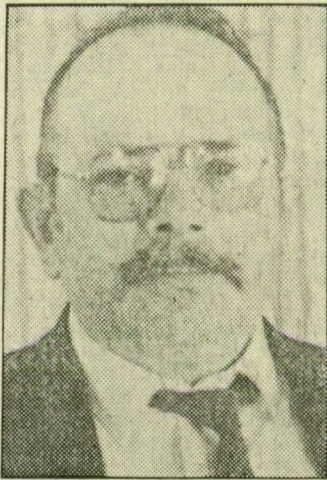
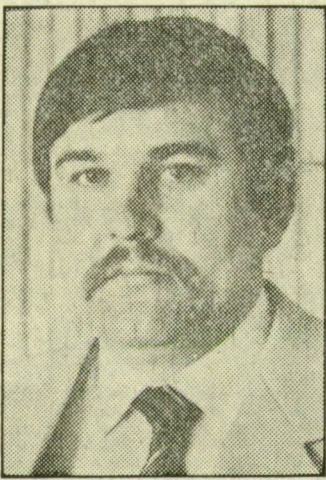
Amikor híre járt, hogy Kossuth-díjat kap, kórházba vitték, erősítő kúrára: legalább átvenni legyen még ereje. Mielőtt átadták volna a díjat, meghalt. Kihalt, a nagy tisztesség elől, noha kétség nem férhet hozzá, sokszorosan megérdemelte.

Ketten mentek szakértőként azonosítani koronákat annak idején Amerikába. Legendás gyorsasággal állapították meg, nincsen csalás, az az eredeti, az a mienk. Miről? Elsősorban a hibáiról. A mesterségbeli hibát ugyanúgy nem lehet utánozni, ahogy a drágakövek hibáit se. Azt mondta erről: *a karmester, ha csak egyetlen hangot írt is el valaki a partitúrában, azonnal azt az egy hangot veszi észre*. A koronában minden hiba a helyén volt. A „karmester” azonban meghalt, mielőtt élete jutalmát átvehette volna.

Könnyű kezének meleg szorítását elhoztam emlékre.

H. D.

A megyei tanács alkotói díjasai

A MÁV Hunyadi János szocialista brigádja a szegedi rendezőpályaudvar vontatási főnökségének motorműhelyében dolgozik 1958 óta. A tizenkét tagú kollektíva kiemelt feladatai közé tartozik a gépek műszaki színvonalának és a pótalkatrészek javítása, valamint az anyag- és energiatakarékosság. Munkájukat vállalatuknak megfelelően mindig száz százalék felett teljesítették balesetmentesen. Az elmúlt időszakban tizenegy újítást nyújtottak be, valamennyit elfogadták, bevezették. Két alkalommal megkapták a Vállalat Kiváló Brigádja címet. A kommunista műszakból származó bevételüket szociális, kulturális célokra, valamint a rákkutatás elősegítésére ajánlották fel. A brigád évek óta eredményesen foglalkozik a szakközépiskolai és szakmunkástanulók vizsgára való felkészítésével. Nagy értékű társadalmi munkát végeztek, felújították az Ópusztaszeri Nemzeti Történelmi Emlékpark gépállomását. Elismerték tevékenységüket a szegedi

napközis táborban is, ahol a szakipari társadalmi munkájuknak az értéke megközelítette a kétmillió forintot. A Hazafias Népfrent Országos Tanácsa 1986-ban a brigádnak adományozta a Társadalmi Munkáért plakettet.

A megyei Növényvédelmi és Agrokémiai Állomás kollektívája az elmúlt öt éves tervekben kimagasló munkát végzett. A növényvédő szer felhasználását összehangolták a szakmai és környezetvédelmi igényekkel. Megvalósították a speciális műtrágyázást, amelyet a talajvizsgálatokra alapoztak. Az állomás szerepe jelentős a különböző mezőgazdasági beruházások szakszerű üzemeltetésének ellenőrzésében.

*

Felvételeink:

A MÁV Hunyadi János szocialista brigádjának vezetője, Jéga Sz. Mihály, a megyei Növényvédelmi és Agrokémiai Állomás igazgatója, Surányi Róbert, aki a kollektíva képviselőjében átvette a díjat, és Máté István szobrászművész.